

handling, der aabenbart vil foregaa under Forhold, da de Resultater, den kan medføre, maa anses for forhastede og umodne. Jeg udtaler ikke Noget om, hvorvidt en Tilbagevisning til Udvalget kan føre til det ene eller andet Resultat; jeg er overbevist om, at, dersom det er Thingets Flertals Ønske at gennemføre Lovforslaget i denne Samling, forudsat nemlig, at Samlingen bliver tilstrækkelig forlænget til, at et saadant Resultat kan fremkomme, vil det ogsaa være i Udvalgets Magt at føre Forslaget paany ind i Salen og bringe det til en Afgjørelse. Er det derimod ikke Flertallets Mening, at ville have Sagen ført igennem i denne Samling, ser jeg heller ikke nogen Grund til at forcere den igennem paa Basis af et Forslag, som vitterlig ikke tilfredsstiller Thinget; thi det tror jeg nok, at man allerede har set af de Vædringsforslag, som ere blevne stillede, at det Forslag, som foreligger til Behandling i Diebløkket, ikke kan antages at tilfredsstille Thinget, i alt Fald ikke i det Omfang, som det vilde kunne gjøre, dersom Thinget havde faaet Leilighed til en yderligere Prøvelse og Drøftelse af Sagen. Jeg skal altsaa tillade mig at støtte det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) uden i nogen Henseende at udtale mig hveksen om det One eller det Andet af, hvad der kan komme ud af Udvalgets fornyede Drøftelse. Som sagt, det er givet, at der kan komme en Gjennemførelse af Loven, men er det ikke Udvalgets Ønske, vil det ikke ske. Det vil jo imidlertid ligge i Udvalgets Haand; og da vi se, at Udvalget i særlig Grad er venlig stemt mod dette Forslag, maa det vel anses for at have været i gode Hænder, naar det kommer tilbage fra Udvalget igjen.

Bagger: Ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der paa de 6 Forslagsstilleres Vegne motiverede Forslaget om Tilbagevisning til Udvalget, er jeg af den Mening, at det kun kan være til Gavn for Sagen, at den tilbagevises til Udvalget. I den Henseende gaar jeg ud fra det Samme som det ærede Medlem for Odense (Koch) udtalte, at det netop maa være vor Dypgave at faae Noget ud af Sagen i denne Samling. Det er min Overbevisning, at, saaledes som Sagen ligger for, naar vort Vædringsforslag ikke har kunnet komme til Behandling og Afstemning her i Thinget, er det meget ringe Haab om at faae Noget ud af den. Forholdet er, som det er ærede Medlemmer bekendt, det, at det foreslaaede Vædringsforslag ganske vist var bragt frem paa et noget sent Stadium, men at det var støttet fra alle Sider her i Salen, saaledes, at der var al Grund til at haabe, at dette Forslag kunde samle et større Flertal om sig. Der var, som sagt, al Grund til at haabe, at det høie Thing vilde stille sig

velvillig til Forslaget, og som Følge deraf var Udbygten til i denne Samling at faae idetmindste denne Lov ud som Resultat af vort Arbejde meget gunstig. Et meget æret Mindretal, sammensat paa forskjellig Maade, har benyttet den Ret, som Forretningsordenen ganske vist giver til at forhindre, at Sagen kom til Forhandling her idag, og jeg tror, at det derved i høi Grad har skadet Jernbanesagen.

Formanden (Praeside): Jeg beder om, at dette Spørgsmaal maa blive holdt udenfor Forhandlingen. Man maa erindre, dels at Mindretallet, hvem Forretningsordenen tillægger en bestemt Ret, kun handler i Kraft af denne Ret, naar det forhindrer et Forslags Foretagelse; som er kommet senere frem, end Forretningsordenen kræver, dels at det desuden maa indrømmes, at der var tilstrækkelig Tid til, at Vædringsforslaget kunde være fremkommet tidligere. Det Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Medlem kom ind paa, ligger derfor ikke alene udenfor Forhandlingen, men der er i Virkeligheden heller ikke nogen berettiget Tilskyndelse til at komme ind paa det.

Bagger: Som den ærede Formand vil erindre, er det Udtryk, jeg benyttede, netop overensstemmende med, hvad der fremkom fra den ærede Formands Side, idet jeg sagde, at Mindretallet havde benyttet sin Ret til at forhindre, at Sagen kom frem. Jeg skal imidlertid overensstemmende med den høitærede Formands Mening ikke komme nærmere ind derpaa, men kun udtale, at jeg ikke ser rettere, end at der, hvis vi skulde afstemme over den Række af mindre Vædringsforslag, der foreligger, efter al Sandsynlighed vil komme et Lovforslag ud efter 2den Behandling, der formodentlig ikke vil kunne føres videre. Hvis vi derimod sende Sagen tilbage til Udvalget, kunne vi opnaa det, som efter min bestemte Mening maa anses for at være Hovedsagen, nemlig at vi, efter først at have faaet Sagen tilbage fra Udvalget, ville kunne komme til at stemme netop over det før foreliggende Vædringsforslag, om hvilket jeg, som sagt, har al Grund til at antage, at det vil kunne samle et Flertal om sig og tillige vinde Tilslutning hos Ministeriet. Jeg anser det, som sagt, som givet, at vi meget hurtigt kunne faae Sagen tilbage fra Udvalget, og i saa Henseende maa jeg tilstaa, at det forundrede mig, at det ærede Medlem for Odense havde en modsat Mening. Det ærede Medlem er jo en Mand af Tilskyndelse i Udvalget, han interesserer sig for Jernbanesagen og maa kunne sørge for, at Sagen bliver fremmet saa hurtigt af Udvalget, at den paany maa kunne komme tilbage hertil inden ret lang Tid. Jeg anser det for meget væsentligt, at vort Forslag er kommet frem netop ved 2den Behandling. 2den